

מ"ת 40730/10/22 - מדינת ישראל נגד אלכסיי אלפרין

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 40730-10-22 מדינת ישראל נ' אלפרין(עציר)

בפני כבוד השופט יובל וסרקרוג
מבקשת מדינת ישראל
נגד אלכסיי אלפרין (עציר)
משיב
החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים הפלילים נגדו. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם, היזק לרכוש במזיד, איומים ודרישה באיומים של רכוש.

1. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לחלק מעובדות כתב האישום (בעיקר סעיפים 3 ו-4 לעובדות כתב האישום) בהקשר זה בנוגע לעבירה המיוחסת שעניינה "דרישה באיומים של רכוש" לפי סעיף 404 רישא לחוק העונשין. כמו כן טען, כי עבירת תקיפת הסתם, שיוחסה למשיב בסעיף 4 לעובדות כתב האישום היא ברף הנמוך ועולה לכדי תפיסת חולצה בלבד, שאינה כוללת משיכה של המתלונן.

עובדות כתב האישום:

2. במועדים הרלוונטים לכתב האישום המשיב התגורר בדירת אביו, מר ולדימיר אלפרין (להלן: "המתלונן").
3. על פי סעיף 2 לכתב האישום, בתאריך 14/10/22 דרש המשיב מאביו שיתן לו כסף במזומן. לאחר שאביו מסר שאין באפשרותו לסייע לו, איים המשיב לפגוע באביו שלא כדין באומרו שהוא ישלם על כך ושהוא "יחתוך אותו עם גרזן לחתיכות".
4. על פי סעיף 3 לכתב האישום, באותו מועד בזמן שאביו שהה במטבח הבית, ניגש אליו המשיב, חזר על דרישתו לקבל ממנו כסף תוך שהוא מאיים לפגוע בו ואומר לו לאחר מכן כי אם הוא לא יתן לו את הכסף, ילך המשיב בעצמו ויוציא ₪ 30,000 מחשבון אביו. באותו מעמד הוסיף המשיב ואיים על אביו כי יהרוג אותו ואת שאר בני המשפחה אם יזמין משטרה.
5. על פי סעיף 4 לעובדות כתב האישום, באותו ארוע המשיב גם תקף שלא כדין ושלא בהסכמה את אביו באופן שתפס אותו בחוזקה בחולצתו ומשך אותו.

6. על פי סעיפים 5 ו-6 לכתב האישום, בעקבות אותה התנהלות של המשיב יצא אביו מהדירה כדי להתקשר למוקד 100 של המשטרה, תוך שהמשיב הולך בעקבותיו, חוזר ומאיים לפגוע בגופו ובחיי ככל שאביו יזמין משטרה. מאוחר יותר באותו יום סביב השעה 18:00 התקשר המשיב מהמכשיר הנייד שברשותו למכשיר הנייד של אביו וחזר ואיים לפגוע בגופו ובחיי, אם אביו לא יבטל את התלונה.

7. על פי סעיף 7 לעובדות כתב האישום בתאריך 19/09/22 הגיע המשיב לחדר המדרגות שמחוץ לדירת אביו החל לצעוק ולגדף את אביו ובסמוך לאחר מכן שבר במזיד שתי ואזות עם צמחים ועזב את המקום.

ראיות לכאורה:

8. כאמור ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, ביחס לחלק מעובדות כתב האישום (בעיקר סעיפים 3 ו-4) כאשר אפתח ואומר שאפילו הייתי מקבל את טענות המשיב ביחס לאותו חלק מכתב האישום, הרי שדי בשאר חלקי כתב האישום שלגביהם אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה (וממילא עיון בחומר החקירה מצביע על ראיות לכאורה ביחס לאלה לאור עדים, קרובי משפחה, שנכחו בחלק מהאירועים) ובפרט סעיפים 2, 5 ו-6 לעובדות כתב האישום, כדי להקים עילת מעצר ממשית כפי שיפורט בהמשך.

9. אתיחס תחילה לשאלת קיומן של ראיות לכאורה ביחס לסעיפים 3 ו-4 לעובדות כתב האישום.

10. כאמור ביחס לעבירה של דרישת באיומים של רכוש לפי סעיף 404 לחוק העונשין, המבקשת הצביעה על קיומן של ראיות לכאורה גם ביחס לעבירה זו שכן מלבד עדות המתלונן ישנה עדות של טטיאנה (אמו של המשיב) שנכחה אף היא בדירה בה אישרה, כי המשיב דרש מאביו מספר פעמים כסף בסכומים נמוכים יותר תוך שאמר לו שאם לא יתן לו את הכסף, המשיב יכול להוציא מהבנק ₪ 30,000 וכן הוסיף ואיים עליו, אם לא יתן לו את הכסף (עדוטה של טטיאנה מיום 16.10.22). לכך מצטרפת עדות אביו של המשיב שחזר ואישר שהמשיב איים עליו מספר פעמים כי יביא לו את הכסף אחרת ילך לכספומט ויוצא מהחשבון של הוריו סכום של ₪ 30,000 (עדוטה האב מיום 16/10/22). אך כאמור עניין זה אינו מהווה את ליבת הבקשה, וגם בלעדי אותו חלק מכתב האישום היה מקום להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים כפי שיפורט בהמשך.

11. באשר לסעיף 4 לעובדות כתב האישום וטענת הסנגור כי אין ראיות לכאורה לכך שהמשיב משך את אביו אלא רק תפס אותו בחולצה, הרי שאפילו הייתי מניח לטובת המשיב כי אכן קיימות ראיות לכאורה רק ביחס לתפיסת החולצה, הרי שעולה מהעדויות שבתיק, כי המשיב תפס את אביו **בחוזקה** בחולצתו וכאשר נשאל על כך האב השיב כי בהתנהגות זו תקף אותו, ראה התלונה הראשונה שהוגשה על ידי האב ביום 14/10/22 וכן עדות מפורטת יותר של האב מיום 16/10/22 שם ציין כי בנו תפס אותו בחולצה כאשר ידו של המשיב מאוגרפת, משך את אביו קצת בחולצתו תוך שהוא מאיים שהוא יחתוך את כל בני משפחתו ויהרוג אותם אם יזמין משטרה.

עילת מעצר:

מסוכנות

12. כפי שציינתי, די ביתר עובדות כתב האישום, גם ללא הרישא של סעיף 3 הנוגע לאיום להוצאת סכום כסף, כדי להקים עילת מעצר שעניינה מסוכנות. בהמשך אותו סעיף 3 חזר ואיים המשיב להרוג את אביו ואת יתר בני המשפחה אם תוזמן משטרה, ובעניין זה לא חלק המשיב על קיומן של ראיות לכאורה, ואלה אכן קיימות. בנוסף איים לחתוך את אביו לחתיכות עם גרזן (סעיף 2 לכתב האישום - בעניין זה ר' גם עדות גיסתו של המתלונן, הגב' סבטלנה אלפרין מיום 18/10/22). לכך יש להוסיף את עילת המסוכנות הסטטוטורית.

13. עילת המסוכנות בעניינו של המשיב מתגברת, לאור אינדיקציות הקיימות בתיק, על כך שהמשיב גם סובל מבעיית אלכוהול - ר' עדותה של גב' סבטלנה מיום 16/10/22 שורה 4, שם אישרה כי מהמשיב נדף ריח חזק מאד של אלכוהול, וכן עדות הגב' טטיאנה מיום 16/10/22 שאישרה שבנה שותה הרבה (שורות 18 ו-19).

14. לא זו אף זו בעקבות הארוע מיום 19.09.22 (בו צעק וגידף את אביו ושבר שתי ואזות) הורחק המשיב מבית אביו עד ליום 04.10.22, אלא שהרחקה זו ככל הנראה, לא הרתיעה את המשיב וכ-10 ימים בלבד לאחר מכן ביום 14.10.22 חזר כאמור לדירת אביו, איים עליו שיהרוג אותו וכן איים עליו לבל יתקשר למשטרה.

15. באשר לעבר הפלילי של המשיב, מדובר בעבר פלילי רחוק שכן הרשעתו האחרונה משנת 2010, אך יש בה גם כן להעיד על מסוכנות מסוימת ועילת שיבוש כאשר המשיב הורשע בשנת 2010 בעבירה של שיבוש מהלכי משפט וכן הורשע בשנת 2009 בעבירות של איומים, תקיפה סתם וכליאת שווא וכן הורשע בשנת 2008 בשימוש בסמים לצריכה עצמית.

חשש משיבוש

16. כמו כן מתקיימת עילת מעצר שעניינה חשש משיבוש הליכי משפט, זאת כאשר עולה מעובדות כתב האישום ומחומר החקירה, כי המשיב איים מספר פעמים על אביו כי יפגע בו ובשאר בני המשפחה, אם יתקשרו למשטרה (ר' סעיף 5 לכתב האישום, וכן הודעת האב מיום 16/10/22). אם לא די בכך גם לאחר שהוגשה תלונה התקשר המשיב לאביו באמצעות המכשיר הנייד ואיים עליו שיפעל לבטל את התלונה, אחרת יפגע באביו (סעיף 6 לכתב האישום). לכך מתווספת העובדה שהמשיב בחר לשמור על זכות השתיקה במהלך חקירותיו.

חלופת מעצר:

17. המשיב לא הציע חלופת מעצר ממשית למעט הרחקה. בשים לב למסוכנות הנשקפת מהמשיב לאור עובדות כתב האישום יחד עם בעיית האלכוהול ממנה הוא סובל, לא שוכנעתי כי ניתן להסתפק בהרחקה בלבד.

18. העובדה שהמשיב היה בהרחקה בחודש ספטמבר ולא במעצר אין בה כדי ללמד על העדר מסוכנות, נהפוך הוא. המשיב הורחק מדירת אביו בעקבות ארוע בו החל לצעוק ולגדף את אביו תוך שהוא שובר שתי ואזות ביום

19.09.22 (סעיף 7 לכתב האישום). בעקבות כך הורחק המשיב מבית אביו עד ליום 04.10.22. חרף זאת כאמור, בסיום תקופת ההרחקה וביום 14.10.22 חזר וביצע לכאורה את העבירות החמורות יותר בהן איים על אביו כי יהרוג אותו. בעקבות אותם ארועים (סעיפים 2 - 6 לכתב האישום) נעצר המשיב ביום 15.10.22 והוגשו מעת לעת בקשות להארכת מעצרו (מעצרי ימים) עד למועד בו הוגשה הבקשה הנוכחית, כאשר גם לאחר שהוגשה הצהרת תובע לא מצא בית המשפט להורות על שחרור המשיב (ר' החלטת סגן הנשיאה, כב' השופט טורס מיום 23.10.22).

התוצאה:

לאור כל האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים הפליליים נגדו.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, בהעדר
הצדדים.